

[Hans Hansen (Rørby).]

anføre, at vi maa holde paa, at den Opfattelse, som det ærede Medlem Hr. Korsgaard her gav Udtryk for, nemlig at det er rimeligt, at man laaner Penge til at afdrage Gæld med, er ret teoretisk. Vi har anlagt den Betragtning, at det er saa ligetil, at naar man kræver alle disse Udgifter dækket, maa man enten udskrive Skatter eller søge Laan, og da Rigsdagen viger tilbage for Skatter, er det kun rimeligt, at Finansministeren maa henvende sig for at optage Laan. Men vi er imod, at det sker. Jeg har hævdet, at Ansvaret for den Lovgivning ligger i lige Grad hos de Partier, som har stemt for de Love, Regeringen har ønsket gennemført. Vi har den Opfattelse, at hvis Staten har den Mening, at den skal hjælpe Erhvervslivet, saa maa den præsentere Regningerne for Borgerne med det samme i Stedet for at vælte Byrderne ud paa Fremtidens Generationer, der ikke kan protestere nu. Vi har hævdet, at det er en Camouflage af den reelle Stilling og en Underbygning af et System, der er ganske uholdbart i Længden.

Med Hensyn til den anden Del af Lovforslaget under § 2 om, at Finansministeren bemyndiges til at konvertere i Forvejen faste, men højt forrentede Laan, maa jeg sige, at det kan vi selvfølgelig ikke have det mindste imod, naar det sker efter Samraad med Finansudvalget, saaledes som det er anført i Lovforslaget.

I Anledning af det Ændringsforslag, som er stillet af Det konservative Folkeparti, vil jeg gerne sige, at det er jo i Virkeligheden ret formelt; thi til enhver Tid kan jo Regeringen indkalde Rigsdagen, og det forekommer mig, at man ikke skal forflygtige det parlamentariske Ansvar i Finansudvalget. Ændringsforslaget er, som sagt, rent formelt, for til enhver Tid kan Regeringen indkalde Finansudvalget, og jeg finder ikke, det er rimeligt, at man forlanger Enstemmighed i Udvalget for at faa Rigsdagen indkaldt — og det er jo i Virkeligheden det, det drejer sig om.

I Anledning af det ærede Medlem Hr. Korsgaards øvrige Betragtninger skal jeg kun sige, at stort set har den nuværende Regering, i hvert Fald i de første tre Aar af sin Periode, ført en, hvad skal vi sige, streng og rigtig Balancepolitik, og hvis man slaar efter i de Taler, som er blevet holdt ved Finanslovforslagenes Fremlæggelse, vil man se, at der fra dette Sted er sagt, at Statsgælden er bragt ned, at den indtil 1933 er bragt ned med i alt 109 Mill. Kr. Men ved første Behandling af den Finanslov, der lige nu er vedtaget, udtalte den højt-

ærede Finansminister, at han efter en Undersøgelse, som Statsgældsdirektøren havde foretaget, havde faaet konstateret, at Statsgælden var steget med 24 Mill. Kr. i de sidste 6 Aar. Det vil altsaa sige, at Statsgælden, hvis de øvrige Tal er rigtige, er steget med 133 Mill. Kr. i de sidste 3 Aar. Heroverfor mener jeg at have Lov til at advare imod, at en saadan Politik fortsættes, og derfor maa vi gaa imod dette Lovforslag ud fra de samme Betragtninger, som vi har fremført, hver Gang Regeringen og Rigsdagen har unddraget sig at forelægge Befolkningen Regningen for de gode Gerninger, Regeringen og Rigsdagen har udøvet.

Hvad angaar det stillede Ændringsforslag, er det, som jeg sagde før, rent formelt, og vi vil afholde os fra at stemme for det og vil ved tredje Behandling af Lovforslaget om Statslaan stemme imod, at Finansministeren faar denne Bemyndigelse.

Finansministeren (H. P. Hansen): Jeg takker de tre Partier, der har indstillet Lovforslaget til Vedtagelse. Til det ærede Medlem Hr. Kyed skal jeg sige, at det naturligvis er Hensigten at give Finansudvalget rimelig Tid til at behandle Spørgsmaalet. Jeg gaar ud fra, at der vil blive saa megen Tid, at Medlemmerne kan faa Lejlighed til at forhandle med deres Partibestyrelser.

Jeg maa fraaade det Ændringsforslag, som Det konservative Folkeparti har stillet. Det ærede Medlem Hr. Korsgaard siger, at man her vil delegere Myndigheden til en Kreds af tilfældige Personer. Hertil vil jeg svare, at jeg regner ingenlunde det ærede Medlem Hr. Korsgaard for en tilfældig Person og heller ikke de øvrige Medlemmer af Finansudvalget. Det er højagtede Medlemmer, der nyder den store Ære tillige at være Medlemmer af det fineste Udvalg her i Tinget, dem kan man ikke kalde en Kreds af tilfældige Personer. Det, der foreslaas her, er, hvad der er sket mange Gange, at man bemyndiger Finansudvalget eller de Medlemmer, der er valgt til dette Udvalg, til at træffe Afgørelse med Hensyn til Spørgsmaalet om Optagelse af et Statslaan. Det ærede Medlem henviste til, at i 1930 indførte man en Bestemmelse om, at eet Parti kunde kræve Rigsdagen indkaldt. Det er rigtigt, men det gjorde man ikke i 1933, da vedtog man en Lov efter samme Princip som det, der her er foreslaaet. Jeg kan ikke rigtig vel tænke mig, at det ærede Medlem Hr. Korsgaard kan opfatte sit Ændringsforslag særlig alvorligt, naar der i Finansudvalget